

Pro Milon. O terram illam beatam, quæ hunc virum **e**
ceperit: hanc ingratam, si ejecerit: miseram si amiserit!

I. Catil. O tempora, o mores!

Virg. Eclog. 1. — En quo discordia cives

Perduxit miseros! en queis consecimus agros!

Ecl. 2. Eheu quid volui misero mihi! floribus austrum

Perditus, & liquidis immisi fontibus apros.

Quem fugis ab demens!

Æneid. 2. Hic Priamus (quanquam in media jam morte
tenetur,)

Non tamen abstinuit, nec voci iraque pepercit.

At tibi pro scelere, exclamat, pro talibus ausis

Dii (si qua est cælo pietas, quæ talia curet)

Perfolvant grates dignas.

Æn. 2. Quis cladem illius noctis, quis funera fando

Explicit? aut possit lachrymis æquare labores?

Ibid. Quæd te, per superos, & conscia numina veri

Per si quis est, quæ restat adhuc mortalibus usquam

Intemerata fides, oro: miserere laborum

Tantum, miserere animi non digna ferentis.

Æneid. 10. Nescia mens hominum fati sortisque futurae,

Et servare modum rebus sublata secundis.

Terent. in Heaut. Ut te omnes quidem Dii Deæque quan-
tum es Syre,

Cum tuo isthoc invento cumque incepto perdant!

CAPUT XXVII.

I. EPANORTHOSIS

est, cum antecedens aliquod corrigendo revo-
catur, & commodius aliquod substituitur. Di-
citur Latine Correctio.

(Epanorthosis dicitur ab ἐπανορθῶς corrigo, emendo,
castigo. Cicero correctionem nominat, Fabius Emendatio-
nem. Tollit enim id, quod dictum est, & pro eo id,

quod magis idoneum videtur, reponit. Auctor. ad Herenn. l. 4. & sic quasi occulta palinodia est.)

2. Ejusmodi duo sunt, vel enim 1. dictum aut sententia revocatur, ut:

— *Filium unicum adolescentulum*

Habeo, ah! quid dixi habere me? imo habui Chreme.

Nunc habeam nec ne, incertum est. Terent. in Heaut.

Act. I. Scen. I.

Luc. II. v. 27. *Beatus venter, qui te portavit, imo beati, qui verbum Dei audiunt & custodiunt.*

(Hic in Exemplo prateritum aliquid & dictum revocatur, dum Menedemus fenex vocabulum *habeo* corrigit per vocabulum *habui*. In 2. Sententiam five elogium mulieris, quod Christo attribuit, Christus revocat, & commodius, in quo vera beatitudo consistat, substituit.)

Vel 2. integra Oratio revocatur, ut: *Sed finis sit: neque enim præ lacrymis loqui possum: & hic se lacrymis defendi vetat.* Pro Milon.

(His verbis Cicero Orationem pro Milone finit, cumque in eadem pluribus Milonem defendisset, eleganti hæc Epanorthosi orationem totam his verbis revocat.)

1. Epanorthosis & Apophiopefis in eo conveniunt, quod utraque revocet aliquid: In eo vero differunt, quod illa substituit verbum aliquod commodius: hæc vero prorsus abruptit.

2. Fit Epanorthosis vel augendo, vel minuendo, vel commutando.

3. Ejus notæ plerumque sunt: *imo imo, potius, seu potius, quin potius atque adeo, non sed,*

non solum, sed
quid dico, habere
pne dixissem,

Rom. 8. v. 22. &
& partem ad hoc
qui primitias Spiritus

1. Cor. 7. v. 10.

paupis; non ego,

1. Cor. 15. v. 10.

et tamen, sed gratia

Cypr. serm. 5. d.

voluit, & quia tradidit

se corruptis, jura

tem, censura castigat

Ex Cypr. serm.

paucorum fratres

na de seculo liber

min.

Finis lib. 33.

quia fixare, quod

que quadam.

Senec. Non bis

Cic. Epist. I.

multo magis illud

in vero legam, &

se amplexabantur

si me presense esse

facerent, quem ego

arbitrarentur.

Pro Ligat. Sc

Hic ubi Cicero

ejusdem criminis

tiam Epanorth

non solum, sed pene dixissem, dixerim, &c. ut: quid dico, habere me, imo habui. Vertit Homerum, pene dixissem, pervertit.

Exempla alia.

Rom. 8. v. 22. *Scimus, quod omnis creatura congemiscit & parturit adhuc usque. Non solum autem illa, sed nos, qui primitias Spiritus habemus.*

I. Cor. 7. v. 10. *His autem, qui matrimonio juncti sunt, precipio; non ego, sed Dominus.*

I. Cor. 15. v. 10. *Copiosius, quam illi omnes, laboravi: non ego tamen, sed gratia Dei, quæ mihi adest.*

Cypr. serm. 5. de lapsis: *Deus probari familiam suam voluit, & quia traditam nobis divinitus disciplinam pax longa corruerat, jacentem fidem, & pene dixerim, dormientem, censura cælestis erexit.*

Ex Cypr. serm. 4. de mort. cujus hæc verba sunt: *Us prædicarem fratres nostros non esse lugendos accensione Dominica de seculo liberatos, cum sciam non eos amitti, sed præmitti.*

Plinius lib. 33. *A numero prima est origo avaritia, excogitata fœnore, quæstiosa segnitia. Hæc paulatim exarsit rabie quadam. Non jam avaritia, sed fames auri.*

Senec. *Non bis pueri, sed semper.*

Cic. Epist. 1. epist. 9. *Erat hoc mihi dolendum: sed multo magis illud, quod inimicum meum: meum autem? imo vero legum, judiciorum, otii, patriæ, honorum omnium sic amplexabantur, sic in manibus habebant, sic fovebant, sic me præsentem osculabantur, non quidem ut mihi stomachum facerent, quem ego funditus perdididi: sed certe, ut facere se arbitrarentur.*

Pro Ligar. *Sed nimis urgeo, commoveri videtur adulescens. Hic ubi Cicero dixisset in Tuberonem Ligarii accusatorem, ejusdem criminis objecerat conscium, orationis vehementiam Epanorthosi revocat.*

Pro Cœl. *Sed quid ego ita gravem personam induxi? Excitaverat in præcedenti Orationis cursu Appium cœcum quasi ab inferis, qui Clodium gravissima Oratione objurgaret; hoc ubi fecit, his verbis commoda Epanorthosi antea facta & dicta revocat.*

Ad Frat. *Sed nescio, quo pacto ad præcipiendi rationem delapsa est Oratio mea, cum id mihi propositum initio non fuisset.* Instituerat antea fratrem, ut diligenter in Rep. moderanda perseveraret, corrigit autem adhibita Epanorthosi, ex eo, quod de præcipiendo initio minime cogitasset.

Horat. ad fin. I. Od. I. I. Carin. hac Epanorthosi utitur:

Sed ne, relictis Musa procax jocis,

Cœæ retrectes munera nenia:

Mecum Dionæo sub antro

Quære modos leviore plectro.

CAPUT XXVIII.

XI. APOSIOPESIS

est, cum sententiæ inchoatæ cursus reticendo vel abrumpendo Orationem revocatur. Latine dicitur Reticentia, ut: Psal. 6. v. 4. *Anima mea turbata est valde, sed tu Domine usque quo?* scilicet differs auxilium, Æneid. I. *Quos ego: sed motos præstat componere fluctus.*

(Dicitur Α'ποσιώπησις ab ἀποσιωπάω, ἦσω, obticeo, interfisto, rursus taceo. Cicero *Reticentiam*, Celsus *Obticeantiam*, alii vero Interruptionem nominant. Ostendit autem hæc figura potissimum affectus vel iræ, ut: Quos ego: sed motos, &c. vel sollicitudinis & quasi religionis, ut: apud Cic. pro Milon. *An ille hujus legis, quam Clodius a se inveniam gloriatus est, mentionem facere ausus est, & viro Milone, ne dicam Consule? de nostrum enim omnium: non audeo*

deo totum dicere: v
n audeo: ad finem

12. Aposiopeli
ula ad sententia
cessaria defunt, u
Plura otiosus, scil

(Eclipsis idem est
igitur constructio
dis, Ellipfin esse
sententia constructio
fectus spectatur, Rh
igitur in solidum t
gnatur, Ellipseos eti
en redditum, corpus
te, ut: Ne libertate
per singula Aposiop

Exer

Math. 9. v. 6. U
di in terra remitte
v hinc restituetur.

Luc. 19. v. 41. V
li cogitasset in dei
et perirentis, etia

Rom. 5. v. 16. A
est, omnes pereunt)

condemnanus) ex ut
ne) ad condemnatio

in delictis (deest
1. Corinth. 6. v

designata.

Rom. II. v.
vigil.